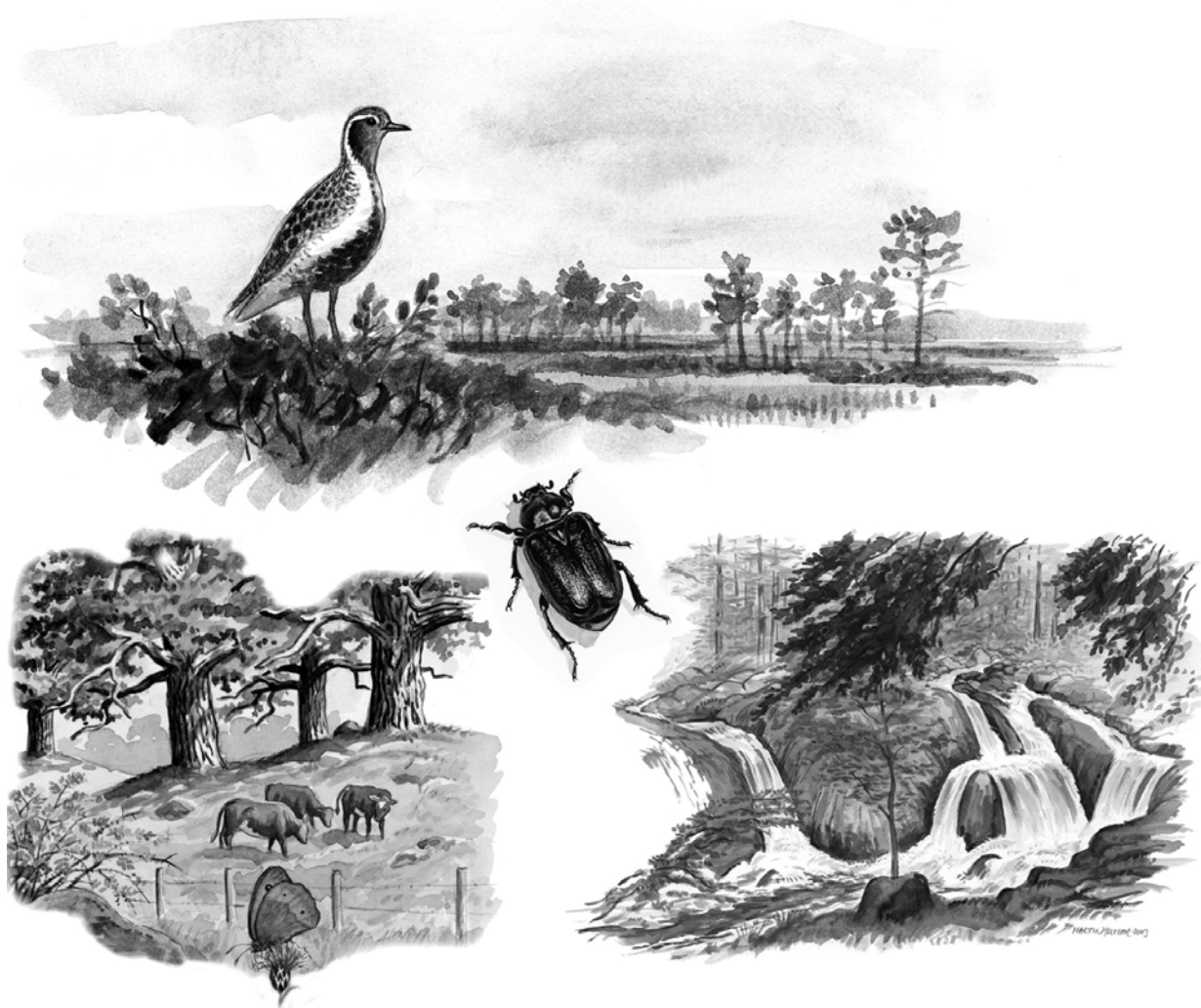

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0540154 Jättenekärret

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingssmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Sofia Åström

BEVARANDEPLAN Diarienummer:
Fastställd 511-13415-2005
2005-08-15

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0540154 Jättenekärret

Kommun: Falköping Områdets totala areal: 12 ha

Områdestyp: pSCI Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

- 6410 - Fuktängar med blåtåtel eller starr
- 6430 - Högörtssamhällen
- 7230 - Rikkärr
- 9020 - Boreonemoral ädellövskog*
- 9070 - Trädklädd betesmark

Bevarandeplanen behöver uppdateras!

Enligt nuvarande kunskap om området vet vi att

följande naturtyper inte finns eller inte har naturtypsstatus:

6430 - Högörtängar

9070 - Trädklädd betesmark

Utvecklingsmark till ytterligare naturtyper kan finnas. Detta är viktigt att ta hänsyn till.

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

Det främsta syftet att bevara rikkärr med höga naturvärden.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i januari 1998.

Beskrivning av området

Jättenekärret ligger på Mössebergs nordvästra sluttning, omgivet till största delen av åkermark och granplanteringar. Natura 2000-området sammanfaller med Jättenekärrets naturreservat. I området ingår förhållandevis stora arealer rikkärr, som består av flera, delvis sammanhängande, mindre kärr. Kring kärren växer lövskog som domineras av asp och björk, men bitvis har ganska stora inslag av ädellöv. Floran i kärren är rik, med arter som axag, sumpnycklar (den ovanligare, fläckbladiga varianten), kärrknipprot, flugblomster, skogsnycklar, näbbstarr och majviva. Kärren hävdas med bete, och ibland med kompletterande slåtter. Betestrycket har varierat kraftigt mellan olika år, och det är osäkert hur det mer intensiva betet påverkat florans i kärren. Enligt en inventering av rikkärr från 2004 bedöms grynsnäckorna *Vertigo genesii* och *V. geyeri* finnas kvar i kärret. I lövsumpskogarna kring kärren finns bitvis en fin lundflora, med arter som vårärt, särläka och lungört, men också ganska gott om död ved, framför allt av asp.

Bevarandemål

Området ska utgöras av hävdade rikkärr med stor artrikedom. På sikt skall det även utvecklas ädellövskog av hög klass i området.

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms när kompletterande inventeringar genomförts. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter. Mål inom parantes är preliminära och kan komma att justeras.

Markägarförhållanden

Privat

Vad kan påverka negativt

Naturvärdena i området kan påverkas negativt av en rad åtgärder och aktiviteter. Genomgående i områdets fuktigare delar är dock att ett hårt betetryck kan orsaka trampsador. I övrigt beskrivs negativ påverkan för respektive naturtyp.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Området är förutom Natura 2000-bestämmelserna skyddat som naturreservat. De skogliga naturvärdena skulle stärkas om även det lövskogsområde som ligger söder om reservatet och är klassat som nyckelbiotop kunde säkerställas.

Skötseln bör även fortsättningsvis ske enligt reservatets skötselplan. Se den skötsel som beskrivits för respektive naturtyp.

Bevarandestatus

Bevarandestatusen beskrivs för respektive naturtyp.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåtts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Bingman, I. (ed.) 1994: Myrskyddsplan för Sverige. Naturvårdsverket. ISBN 91-620-1113-8. Jordbruksverket, 2005. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004. Objektrapport Länsstyrelsen i Skaraborgs län. Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1996: Skötselplan för naturreservatet Jättenekärret Beslut 1996-06-25.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. 1991: Våtmarker i Skaraborgs län. Del I. Medd. 2/91.

Länsstyrelsen i Skaraborgs län. Värdefulla odlingslandskap i Skaraborgs län.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

6410 Fuktängar med blååtätel eller starr

Beskrivning:

I områdets nordöstra hörn finns fuktängsvegetation. Floran är artrik. Här växer majviva, skogsnycklar, smörbollar, tvåblad, ormröt med flera arter. Området är till största delen orört förutom längst i öster där kulverteringsarbete har påverkat en mindre del av fuktängen. Enligt skötselplanen får stödutfodring ske här.

Generellt sett utgörs naturtypen av fuktängar på jordar med stort inslag av kalk, lera eller torv. I typen ingår såväl hävdade som ohävdade marker. Två undertyper finns: a) Fuktängar på neutrala till alkaliska, kalkrika jordar med ett varierande vatteninnehåll, ofta relativt artrika. Här ingår bl.a. ”kalkfuktängen”. b) Fuktängar på surare jordar, ibland torvrika, med blååtätel, tåg- och starrarter. Naturtypen varierar beroende på hävd och hävdintensitet.

Naturtypen är känslig för utebliven eller förändrad hävd, näringstillförsel, ändrade hydrologiska förhållanden, förändrad markanvändning och exploatering i eller i anslutning till området. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen fuktängar med blååtätel eller starr ska vara minst x hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut (med ”väl hävdad” menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
- Negativa indikatorarter ska inte förekomma med mer än 5 % täckning eller frekvens (negativa indikatorarter är hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa samt blommande exemplar av grenrör, rörflen och älgört).
- Naturtypen är som regel busk- och trädfri. Krontäckning av träd och buskar ska vara högst x %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (det vill säga träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag).
- Naturtypen ska ha en ostörd hydrologi.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxtarterna majviva, smörbollar, gökblomster, ängsvädd, ormröt, kärresälting, hirsstarr ska förekomma i minst y % av provytorna.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Minskat eller upphört bete kan leda till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.
- Tillskottsutfodring ger indirekt näringstillförsel till marken vilket kan missgynna den konkurrenssvaga floran.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin kan vara negativ för den dynglevande insektsfaunan.
- Gödsling i naturtypen eller dess närområde samt försurningseffekter från nedfall av luftburna föroreningar.
- Åtgärder inom eller i anslutning till området som kan påverka områdets hydrologi, till exempel dikning.

Gödsling och dikning är åtgärder som kan påverka naturtypen negativt. Inom området regleras dock dessa åtgärder av reservatets skötselplan. Däremot kan motsvarande åtgärder i närliggande områden påverka naturvärdena i Natura 2000-området.

Bevarandeåtgärder: Lämplig skötsel är fortsatt bete enligt naturreservatets skötselplan. Effekten på naturtypen av det dike som går i kanten av området bör ses över.

Bevarandestatus: Formuleras efter det att basinventeringen är genomförd.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

6430 Högörtssamhällen

Beskrivning: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

Bevarandemål: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

Negativ påverkan: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

Bevarandeåtgärder: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

Bevarandestatus: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

Uppföljning: Naturtypen utgår troligtvis och ersätts av naturtypen 6410.

7230 Rikkärr

Beskrivning: I ett stråk genom området finns flera extremrikkärr med höga naturvärden. De norra kärren är av axag-typ med en rik flora. Axag dominerar tillsammans med ryltåg, bladvass och näbbstarr. Andra arter som finns här är sumpnycklar (den ovanligare, fläckbladiga varianten), kärrknipprot, flugblomster, skogsnycklar, majviva och gräsull. Även i det mindre kärret i söder finns axag, dock inte lika dominerande. Tillsammans bildar kärren Skaraborgs största yta med axagvegetation. Bottenskiktet domineras av brunmossor. Något svag hävd vid Äng-och betesinventeringen 2003 och viss igenväxningsvegetation längs kanterna. Dock finns risk för tramskador vid hårt bete under blöta år.

Generellt sett utgörs naturtypen av öppna eller skogklädda kärr i betydelsen minerotrofa myrar med ständig tillförsel av mineralrikt vatten från omgivningen. pH-värdet är högre än i andra myrtyper, vanligen 6 eller högre. Vegetationen domineras av olika stråväxter och örter. Bottenskiktet byggs upp av s.k. brunmossor eller i vissa fall vitmossor. Många rikkärr, särskilt i södra Sverige har hävdats genom ängsbruk och betesdrift, vilket påverkat vegetationens sammansättning. Många rikkärr som idag inte betas växer därför igen till sumpskog.

Naturtypen är känslig för ökad beskuggning och förnaansamling, näringstillförsel, ändrade hydrologiska förhållanden samt surt nedfall och andra luftföroreningar. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna. Den är också känslig för förändrad markanvändning och exploatering i eller i anslutning till området.

Bevarandemål:

Areal

-Arealen rikkärr ska vara minst 0,8 hektar eller öka.

Struktur och funktion

- Täckningsgraden av ristuvor ska inte vara mer x %.
- Utbredningen av fastmattor ska vara minst x % eller öka.
- Utbredningen av mjukmattor ska vara minst x % eller öka.
- Minst 95 % av arealen ska vara väl hävdad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl hävdad" menas som regel att hävden varit så god att ingen skadlig ansamling av förna skett).
- Tåta bestånd (mer än 50 % täckning) av den negativa indikatorarten vass får inte vara större än x (80) m² (<100 m²/ha).
- Tåta bestånd (mer än 50 % täckning) av de negativa indikatorarterna blååtäl eller älgört får inte vara större än x (16) m² (<20 m²/ha).
- Krontäckning av träd och buskar ska vara mellan 0 och x %.
- Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (med "vedartad igenväxningsvegetation" menas träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att beteshävden blivit för svag).
- Hela arealen ska ha ostörd hydrologi.

Typiska arter

- Förekomsten av typiska kärlväxtsarter bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska kärlväxtsarterna axag, ängsstarr, kärrknipprot, tätört, majviva, slätterblomma, tagelsäv, näbbstarr, flugblomster, gräsull ska förekomma i minst y % av provytorna i fastmattorna.
- Förekomsten av typiska mossarterna bibehålls eller ökar. Minst x av de typiska mossarterna fetbålmossa, praktflikmossa, späd skorpionmossa, gyllenmossa ska förekomma i minst y % av provytorna i fastmattorna.

Negativ påverkan:

Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Upphörd hävd kan orsaka igenväxning i öppna kärr och påverka den hävdgynnade flora och faunan negativt.
- Intensivt bete med tillhörande tramp kan skada bottenskiktet i främst blöta rikkärr.
- Dikning, dämning och andra markavvattnande åtgärder i områdets närhet kan påverka naturtypens hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt.
- Skogsbruk i närliggande områden kan innebära är näringsämnen läcker ut på myren och att de hydrologiska förhållandena ändras.
- Spridning av till exempel aska och gödningsämnen i närområdet kan skada naturtypen genom luftburen deposition eller genom transport med tillrinnande vatten.
- Ökad våtdeposition av kväve kan förändra sammansättningen av vegetationen med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.

Följande åtgärder kan vara negativa för naturtypen men är inte aktuella då området är skyddat som naturreservat:

- Dikning, dämning och andra markavvattningsföretag i området kan ge en negativ påverkan på naturtypen.
- Torvbrytning är ett stort hot mot naturtypen idag då det finns en risk för att efterfrågan på torv som energikälla och jordförbättringsmedel blir större.
- Spridning av till exempel aska och gödningsämnen i naturtypen ger drastiska förändringar på vegetationens artsammansättning.

Bevarandeåtgärder:

Skötseln bör även i fortsättningen utföras enligt naturreservatets skötselplan med bete samt kompletterande slätter för att hindra utbredning av vass. Rójning av buskar bör ske vid behov.

Bevarandestatus:

God - måttlig. Något svag hävd och viss igenväxningsvegetation längs kanterna, dock risk för trampskador vid hårt bete under blöta år.

Uppföljning:

Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9020 Boreonemoral ädellövskog*

Beskrivning:

Naturtypen finns väster om kärren och utgörs av aspdominerad lövskog. Det finns även ett stort inslag av ädellövträd, bland annat äldre almar. En hel del yngre ask och alm är på uppgång. I övrigt domineras buskskiktet av hassel. I fältskiktet finns ett stort antal lundväxter, till exempel rödblåra, lungört och kransrams. Gullviva och skogsnäva finns kvar som rester från en öppnare vegetation. Ett mindre område med planterad gran finns i naturtypens västra hörn.

Generellt sett består naturtypen av äldre naturliga ädellövskogar med ett stort inslag av trädslagen alm, ask, lind eller lönn. Eken är ofta en karaktärsart och kan ibland dominera. Skogarna har lång kontinuitet som lövträdsbärande mark. De kan under tidigare sekler varit betes- eller slätterpräglade och därefter vuxit igen eller ha varit betesfredade på grund av svårtillgänglig terräng eller andra orsaker. En varierad åldersstruktur och förekomst av död ved är viktiga inslag. Artrikedomen på lavar, svampar, insekter och andra markorganismer är stor.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet av lövträd och åtgärder som motverkar eller hindrar naturlig åldersspridning och artsammansättning. Den är till stor del beroende av att naturlig dynamik pågår och att det finns stor förekomst av t.ex. död ved, gamla och grova träd. Naturtypen är känslig för markexploatering och förändrad markanvändning. Naturtypen är också känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna.

Bevarandemål:

Areal

- Arealen boreonemoral ädellövskog ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

- På minst x (90) % av arealen ska andelen ädellövträd i alla skikt utgöra minst x (50) % och finnas i minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.

- Trädskiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.

- Föryngring av nyckelararter i trädskiktet ska nås i minst x (90) % av området.

Fördelningen av nyckelararter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.

(Målet kommer att specificeras tydligare i ett senare skede. Målet för åldersfördelning kan då komma att formuleras som att det ska finnas minst x antal stammar per ha inom varje diameterklass (1-10 cm, 11-20 cm, 21-30 cm) där minst 10 % av antalet stammar i varje klass ska utgöras av nyckelarterna. Målet för säkrad föryngring kan komma att formuleras som att minst x (5-10) st stammar över x (2-6) meters höjd ska finnas per ha av respektive trädslag av nyckelarterna.)

- Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.

- Andelen arter av grova träd ska bibehållas eller öka så att arterna x, y, z, fortsätter att utgöra minst x % vardera av de grova träden.

- Gran får förekomma med max x % täckningsgrad.

- Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)

Typiska arter

- Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

- Minst x av de typiska mossarterna (trubbfjädermossa) ska förekomma i minst x % av provytorna.

- Minst x av de typiska vedsvamparna ska förekomma i minst x % av provytorna.

- Minst x av de typiska kärlväxterna (hässleklocka, kransrams, trolldruva, särläka, vårärt, blåsippan) ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:

- Avverkningar både i och i anslutning till objektet kan påverka naturtypen negativt genom att själva träden med dess strukturer och trädlevande arter försvinner samt genom markförstörelse och uttorkning.
- Markberedning, dikning och annat som förändrar hydrologin.
- Plantering av till exempel gran.
- Fragmentering kan leda till minskad kontakt mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små områden.
- Invandrande gran och främmande trädslag.
- Läckage av bekämpningsmedel och gödning från omkringliggande jordbruksmarker kan påverka artsammansättningen i fältskikt och bland epifyter negativt.
- Luftföroreningar, ökat kvävenedfall samt sur nederbörd kan påverka och utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar.

Inom området är hot som avverkning, dikning och inplantering av gran inte aktuella eftersom området är skyddat som naturreservat. Däremot kan motsvarande åtgärder i närliggande områden hota naturvärdena inom Natura 2000-området.

Bevarandeåtgärder: Skötseln bör även i fortsättningen utföras enligt naturreservatets skötselplan:

- Naturtypen bör i huvudsak lämnas för fri utveckling.
- Invandrande gran och främmande trädslag bör hållas undan.
- En smal bård mot kärret kan betas.
- Granplanteringen i väst bör avvecklas på sikt.

Bevarandestatus: Formuleras efter det att basinventeringen är genomförd.

Uppföljning: Se tills vidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9070 Trädklädd betesmark

Beskrivning: Områdets östra delar betas tillsammans med de öppna kärren, fuktängen i områdets norra del och den angränsande åkern. Det är tveksamt om denna del av området bör klassas som 9070, då den till största delen består av betad sumpskog med glasbjörk, klibbal och gråal och kan eventuellt klassas som 9080, lövsumpskog, istället. Torrare partier med asp, oxel och rönn finns. I den glesa buskskiktet finns hassel (fram för allt på torrare partier), brakved, olvon samt videarter. I fältskiktet dominerar brunstarr i söder och älggräs i norr. Här finns också strätta, humleblomster, kärffibbla, sjöfräken och skogssäv. Smörbollor, tuvstarr, tvåblad och ängsvädd finns kvar som rester av en öppnare vegetation.

Generellt sett utgörs naturtypen trädklädda betesmarker av betesmarker beväxna med träd och buskar med en krontäckning av minst 25%, antingen hagar med ett glest trädskikt av björk, ek eller andra trädslag, eller dungar av skog i en för övrigt öppen hagmark eller betade skogar med kontinuitet på tidigare utmarker. Hagmarker med grova lövträd är speciellt värdefulla eftersom träden i regel är artrika vad gäller lavar, svampar och evertebrater, med ofta flera rödlistade arter. Floran och faunan i övrigt varierar i hög grad beroende på typ av trädklädd betesmark och var i landet den uppträder. Fältskiktet hör ofta till de vegetationstyper som återfinns hos övriga betes- och slåttermarkstyper.

Naturtypen är känslig för bruten kontinuitet i trädskiktet och brist på t.ex. gamla och grova träd samt död ved. Naturtypen är också känslig för ökad näringstillförsel, igenväxning och ökad beskuggning, utebliven eller förändrad hävd samt förändrad markanvändning och exploatering. Naturtypen är känslig för minskning av populationerna hos de typiska arterna och konkurrens från för området främmande arter.

<i>Bevarandemål:</i>	<p>Areal</p> <ul style="list-style-type: none"> - Arealen trädklädd betesmark ska vara minst x ha eller öka. <p>Struktur och funktion</p> <ul style="list-style-type: none"> - Minst 95 % av arealen ska vara väl avbetad varje år vid vegetationsperiodens slut (med "väl avbetad" menas som regel att betet varit så hårt att ingen skadlig ansamling av förna skett). Lövförna ska inte ha en täckningsgrad på mer än 5%. - Negativa indikatorarter ska inte förekomma med mer än 5% täckning eller frekvens (Negativa indikatorarter är; hundkex, brännässla, åkertistel, krusskräppa, örnbräken, blåbär, lingon samt grenrör och hässlebrodd). - Krontäckning av träd och buskar som vuxit upp i välhävdade landskap ska vara mellan x % och y %. Vedartad igenväxningsvegetation ska inte förekomma (d.v.s. träd och buskar som kunnat etablera sig på grund av att hävden blivit för svag). - I naturtypen ska det finnas minst x stycken grova och x stycken ihåliga lövträd. <p>Typiska arter</p> <ul style="list-style-type: none"> - Förekomsten av typiska kärlväxter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska kärlväxterarterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna. - Förekomsten av typiska lavararter ska bibehållas eller öka. Minst x stycken av de typiska lavararterna a, b, c etc. ska förekomma i minst y % av provytorna.
<i>Negativ påverkan:</i>	<p>Faktorer som skulle kunna påverka områdets naturvärden negativt är:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Minskat eller upphört bete kan leda till igenväxning och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan. - Gödning och stödutfodring kan leda till eutrofiering och utarmning av floran. - Ett allt för hårt betetryck samt vinterbete kan orsaka trampskador. - Läckage av bekämpningsmedel och gödning från omkringliggande jordbruksmarker. - Skogsbruk i eller i anslutning till naturtypen. - Åtgärder som kan påverka hydrologin. - Ökat graninslag i lövträdsbärande hagmarker. - Luftföroreningar, kvävenedfall samt sur nederbörd kan påverka den känsliga moss- och lavfloran. <p>Inom området är hot som avverkning, dikning, inplantering av gran och exploatering inte aktuella eftersom området är skyddat som naturreservat. Däremot kan motsvarande åtgärder i närliggande områden hota naturvärdena inom Natura 2000-området.</p>
<i>Bevarandeåtgärder:</i>	Lämplig skötsel är fortsatt bete enligt skötselplanen. Eventuellt kan viss plockhuggning/gallring kan göras för att skapa enstaka gläntor i trädsiktet.
<i>Bevarandestatus:</i>	Formuleras efter det att basinventeringen är genomförd.
<i>Uppföljning:</i>	Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.